

DJURGÅRDAREN

N:o 2. 1919.

Ägare: **DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.**
Ansvarig utgivare: **J. C. N. af KLERCKER.**
Redaktör: **ERIC AHLSTRÖM, Skårsåtra.**
Rikstelefon Skårsåtra 41. — Stockholmstelefon Skårsåtra 67.

11:te årgången.

"Old Djurgården".

En föreningsmedlem, gammal i gården, aktad av oss alla, trogen och entusiastisk, beklagade sig häromdagen för mig över alla de gamlas totala bortovaro. »Var hålla de hus, de uppbyggare av Djurgårdens Idrottsförening», sporde han. »Aldrig ser jag dem däruppe i Stadion, aldrig hör jag deras röst i hejningarna, aldrig äro de uppe i klubblokalerna, så att man får kollationera sina gamla glansfulla minnen.»

Ja, var äro Ni?

Forsberg, gamle kämpe och mästerskapsslukare, Jahnzon, store, starke björn, Friberg, oförliknelige bollvirtuos, Schörling, namnkunnige bakkollsparkare, Lavass, Egnellar! Var hålla Ni hus? Och Du, hederlige Algot Nilsson, store djurgårdsentusiast! Du, Hjalle Åker-

holm, gladlynte skämtare, och Klercker, store humorist och djurgårdshistoriker, och Petsén, fördubbla mej, hade jag inte sänär glömt Dig! Andrén, oförskräckte skidhoppare, Claussen, elegante centerhalv, Schwartzar, starknävade tennis-spelare, Lagerlöf, mästeryskytt, Anderberg, store skridskopiruettmakare! Lindqvist och Engdahl, fotbollsvirtuoser och bowlinglagare, Rowlandsson, bollfångare, och Lucka Ingmansson, storhejare!

Ja, var äro Ni?

Om Ni skulle ta och sammangadda Eder, alla hundra unga gubbarna, riktigt sammangadda Eder, samlas i ett gott lag, bilda en liten sammanslutning inom Djurgården. Om Ni skulle ta och ringa till Birre Nylund och komma överens med honom att tillsammans gå och äta en

matbit och vid kaffet och den eventuella avecen ta och bilda »Old Djurgården».

Du, Old Boy, som läser detta, må förstå, att bakom den framförda tanken ligger en idé, och den idén är, att »Eken», Djurgårdens hävdvunna, ståtliga symbol, aldrig kan leva utan kärnan. Barken räcker förvisso icke att hålla trädet uppe, och kärnan, det är i alla fall Ni, Old Boys, gamla kumpaner och stordådare. Ni ha skyldigheter mot oss pojkar, och Ni äro förebilderna, roten och upphovet till hela den stora familj, den där Djurgårdens Idrottsförening benämnes.

Därför riktar jag också till Eder min gamla maning:

Slut till och håll samman!

Old Djurgården.

Eric Ahlström.

Saltsjöbadsdagen 1919.

Till baktävlingarna söndagen den 23 febr. äga medlemmarna tillträde emot uppvisande av medlemskort för 1919. Medlemskort får utlösas på föreningens expedition, dock senast torsdagen d. 20 febr.

Från redaktionen.

Detta nummer utgår, på grund av den kolossala anhopningen av tävlingar med djurgårdsdeltagande och den därav följande, redaktionsbordet översvämande floden av referat, 10-sidigt. Än mer höjes numrets värde av bilagan, innehållande Diplom- och Medaljreglementet.

Befintligheten av denna digra lunta är ju enbart glädjande så länge det tyder på ökad aktivitet inom föreningen, livligare arbete och större intresse.

Men det är inte enbart glädjande detta faktum. Nedslående är priset för tidningens framställning. Januarinumret kostade c:a 180 kronor. Och detta nummer har säkert passerat de 300 kronorna. Dessa dryga kostnader ha t. v. omöjliggjort allt illustrerande av tidningen, då klichéframställning och därmed förbundna kostnader så oerhört stigit i pris.

En liten hjälp i täckandet av tryckningskostnaderna ha vi förstås i annonserna, men de hjälpa inte långt.

Jag har därför en liten bön att framställa till Dig, käre läsare. Det gäller inte någon ny brandskattning av Din kassa, icke heller någon avgift för erhållande av denna framstående tidskrift. Det gäller bara denna lilla enkla naturliga, men ack, så illa av Dig skötta angelägenhet: betala Din medlemsavgift.

Jag hänvisar till en liten statistik i detta nummer om medlemsavgifterna under 1917. Sätt Dig och läs den, rannsaka Ditt samvete och se om det är rent, och Din plånbok, och se efter om den innehåller något kvitto eller medlemskort. Och gör sedan Din plikt.

Det var det ena!

Det andra är det, att Du i fortsättningen inte alltid får vänta Dig ett 10- eller 12-sidigt nummer, kanske inte alltid ett 8-sidigt. Detta inte uttytt så, att jag skulle ha tröttnat — hur skall man kunna göra det i arbetet för Djurgårdens Idrottsförening — utan av den anledningen att det kan komma döda perioder i idrottslivet, som komma att minska numrens volym. Vilket Du har igen vid andra tillfällen, då ett rikt, pulserande idrottsliv fordrar en utvidgning av tidningen.

Redaktören.

CECIL'S

Lunch, Five O'Clock Tea, Dinér & Souper.

Mille Mouschkas Damorkester.

Telefoner:

Allm. 8 19.

Riks 41 36.

Skidor.

Föreningstävling

i terräng hölls söndagen den 26, samtligt med Södertäljetävlingarna. Alf Wetterlind löpte storslaget. Men för övrigt visade resultatet att Djurgårdens terrängåkare äro på efterkälken och måste träna och uppmuntras.

Prislistan blev:

Klass II: 1. K. Johansson 2 tim. 8 min. 21 sek.

Klass III: 1. M. Holmin, 55 min. 17 sek., 2. N. Strandell 1 t. 1 m. 55 sek., 3. O. Norén 1 t. 3 m. 10 sek., 4. K. Widgren 1 t. 3 m. 12 sek.

Juniorer: 1. Alf Wetterlind 58 m. 49 sek., 2. Bernt Nylund 1 t. 2 m. 49 sek., 3. C. Möller 1 t. 31 m.

Banan var cirka 12 km. = »Djurgårdsmilen» och löptes två gånger av klass II, en gång av de övriga.

Södertäljedagen.

Backåkarnes tävlingssäsong inleddes med invigningen av Södertälje skidbacke söndagen den 26 januari 1919. Det märktes tydligt att åtminstone några åkare begagnat de få träningsmöjligheter, som den hittills tämligen snöfattiga vintern givit. Backen, som är Sveriges största naturliga, gjorde ett synnerligen imponerande intryck. Mycket arbete var nedlagt för att få densamma i tävlingsdugligt skick, men trots detta hade vid påförandet av snö en mängd sten med mera kommit med, vilket i sin mån bidrog till att öka fallens antal.

Första hoppet gjordes av Einar Olsson, som med sin sedvanliga eleganta stil, idrottsligt sett, högtidligt invigde backen. I sitt andra språng lyckades han däremot mindre väl i det att skidorna i nedslaget låste fast sig i den mjuka snön, varvid han föll. Hans tredje och sista hopp var emellertid jämförligt med det första.

Hans farligaste konkurrent i den kombinerade tävlingen, filipstadaren Lööf lyckades däremot utmärkt. Hans stil gick visserligen ej upp mot »Lill-Einars» men med sina rätt försvarliga hopplängder lyckades han besätta första platsen i den kombinerade tävlingens klass I och vann dessutom backlöpningens klass II.

A. H. Nilsson föll i sitt provhopp men klarade de båda tävlingshoppna så mycket flottare. A. Isaksson hade inte någon lycklig dag, med ett fall och ett osäkert nedslag i sina båda tävlingshopp.

En som däremot fyllde publiken med beundran var Nisse Lind. Inte på grund av sin stil, ty den kunde varit bättre, men genom sina djärva hopp med anmärkningsvärda hopplängder. Stilen är dock betydligt bättre i år än i fjol.

C. Sandström hoppade bra samt hade goda hopplängder, men ett par osäkra nedslag drog ned poängen.

I klass II hade Jonsson och Sund bästa stilen men genom fall gingo de miste om eljest välförtjänta främsta platser.

I klass III dominerade även Djurgården genom Creutz, som bör kunna gå

långt om han tränar ordentligt. Detsamma kan också sägas om O. Jonsson och R. Berg vilka placerade sig som resp. andra och tredje i klassen. Bertil Carlsson föll två hopp och verkade otränad. I övrigt hänvisas till prislistan.

Efter tävlingarnas slut var middag anordnad på Stadshotellet för funktionärerna samt en del särskilt inbjudna. Prisutdelningen förrättades kl. 8 e. m. på Stora torget av general Balck och den alltigenom lyckade tävlingsdagen avslöts med ett idrottsmännens tack till organisatörerna framfört av hr Hedjerson på hans vanliga briljanta sätt.

Till slut ber jag, å Djurgårdens I. F:s och speciellt å dess skidåkares vägnar, att få frambara ett idrottsligt tack till ingenjör Norling för allt vad han gjorde för att för oss göra vistelsen därstädes så angenäm som den blev. Den skall alltid för oss djurgårdare framstå som ett av de trevligaste minnena från våra härjartåg.

Resultat:

Kombinerad back- och terränglöpning, klass I: 2. A. H. Nilsson, Dj. I. F., 30,1 p., 3. E. Olsson, d:o, 29,95 p., 4. A. Isaksson, d:o, 28,5 p., 5. G. Tandberg, d:o, 27,2 p., 6. Hj. Björck, d:o, 23,95 p., 7. C. Sandström, d:o, 23,45 p.

Klass II: 3. N. Lind, Dj. I. F., 22,15 p., 6. H. Svedberg, d:o, 16,55 p., 7. A. Langseth, d:o, 15,55 p., 8. E. Svärd, d:o, 12,85 p.

Backlöpning. Klass I: 1. N. Lind, Dj. I. F., 17,9 p., 2. C. Sandström, d:o, 17,45 p., 3. A. H. Nilsson, d:o, 17,1 p., 4. A. Lindström, d:o, 15,9 p., 5. K. Andersson, d:o, 15,4 p., 6. Hj. Björck, d:o, 14,95 p.

Klass II: 2. I. Jonsson, Dj. I. F., 14,7 p.

Klass I. B: 1. O. Bomgren, Dj. I. F., 14,4 p., 2. E. Tandberg, d:o, 10,4 p., 3. B. Tandberg, d:o, 8,05 p.

Klass III: 1. C. Creutz, Dj. I. F., 9,45 p., 2. O. Jonsson, d:o, 9,2 p., 3. R. Berg, d:o, 8,1 p., 4. G. Blomgren, d:o, 7,1 p.

Vidi.

Djurgårdens backåkare

fingo i Idrottsbladet n:o 8 efter Södertälje-tävlingarna av signaturen »Sven» följande kritik:

Einar Olsson: Einar började med ett formfulländat hopp, som borde renderat honom nära nog högsta poäng. Han har, som väl är, slutat upp med den fula och överdrivna »nedtupningen», som förra året förstörde hans åkning. Hans andra hopp var även synnerligen gott... I tredje hoppet lyckades han åter bra, kanske bockade han sig litet för mycket fram i luften.

Isaksson: I har hoppat bättre. Första gången var han osäker. Andra gången flaxade han våldsamt och föll. Tredje gången hållningen god, men nedslaget fortfarande dåligt.

Nils Lind... hans stil är långt ifrån bra, men tack vare de svenska reglerna, där hopplängderna äro dominerande, placerar han sig vanligen bland de främsta... I de båda andra (hoppna) kom hans skötesynd, de hängande bakändarna, åter till synes.

C. Sandström: Hoppade vårdat och angenämt och dessutom långt. Hållningen i luften är tilltalande. I de båda första hoppen hade han osäkert nedslag, i det första dessutom osäker ansats.

Creutz: Förefaller ganska god, åtminstone hoppar han utan tvekan. Hans mera originella än tilltalande kostymring gör också, att han drar uppmärksamheten till sig.

I Örebro

hade Djurgården två representanter med vid de internationella tävlingarna den 27 januari, allas vår Jocke Enbom samt A. Andersson. Jocke blev sexa efter fem norrmän och en göteborgare. Att norrmännen kunde gå förbi honom, det kan säkerligen ha sin naturliga förklaring, men att en sydlämning, en göteborgare, skulle klå honom, det var väl allt bra starkt. Och Jocke som är så fin. Det var i alla händelser bra gjort ändå. Av Jocke. Och Andersson, som blev sjunde.

A la.

Hammarbydagen 1919

blev den stora vinteridrottsfest, som man väntat. Djurgårdarnas insats, både som medarrangörer och tävlande, måste föra goda resultat med sig och invigningen av denna Stockholms nyaste backe och förloppet av de därmed sammanhängande tävlingarna äro ett betydelsefullt blad i Stockholmsk skididrotts historia.

Längdloppningarna. Vid tvåtiden på söndagen den 7 februari började man samlas vid Hammarby I. F:s bana, där start och mål voro förlagda för längdloppningarna.

På grund av den knappa snömängden, var banan förlagd på ångar, landsvägar och sjöar, den enda terrängen gick genom en snårig telefongata. Banan gick österut till Dammtorpsjön och sedan ner till Nacka och utefter norra sluttningarna av Nackaberget till målet. Ett hundratal startade och endast några få utgingo på grund av brutna skidor etc.

Eftersom de våra äro vana vid den svårare Saltsjöbadsterrängen, blevo de betydligt distanserade i samtliga klasser vilket särskilt märkes på vår rätt så dukliga Konrad Johansson i klass II vilken blev placerad på 17:de plats.

I oldboysklassen startade ingen från D. I. F.

Bland 20 km. juniorer (18—20 år) blev E. Haag bästa djurgårdare. H. Karlsson och Strandell behöva inte heller skämmas för sig.

10 km. för ungdomsavdelningen blev dagens besvikelse, då Alf Wetterlind placerade sig som 4:a och Berndt Nylund besatte endast 17:de plats. Alf är ju känd som en god stakare och vi hade nog tänkt honom som segrare, och Berndt bland de 10 bästa. Blomberg och Ringvall äro också pojkar som man kan räkna på. Wahlberg och Rodin åka betydligt bättre i år än förra året. Harry Ekberg blev 36 bland de 50 startande, vilket inte är så illa av en så ung grabb.

I damernas blev fröken Anderberg slagen på nära 4 minuter av den unga fröken Jansson från Djursholm, men väntas

avancera efter mera tävlingsvana och träning.

Djurgårdarnas placering här blev alltså:

30 km., klass II: 17. K. Johansson.

20 km. (18—20 år): 7. E. Haag, 11. H. Karlsson, 12. Strandell.

10 km. (ungdomsavg.): 4. Alf Wetterlind, 17. Berndt Nylund, 24. F. Blomberg, 28. N. Ringvall, 31. H. Wahlberg, 34. G. Rodin, 36. H. Ekberg.

Damernas tävlan: 4. J. Anderberg.

B. N—d.

Backtävlingarna. Något så genuint nordiskt och så storslaget som 1919 års Hammarbydag (söndagen den 2 februari), får man sällan se. Det härliga vädret i förening med en måttlig kyla hade lockat åskådare i tusental ut till den nya skidbacken vid Hammarby. Bland publiken hade Stockholms alla gamla »idrottsappar», gen. Balck m. fl., samt kronprinsen infunnit sig. Backen hade satts i ett utomordentligt skick, vilket ju lät sig lättare göras här än i Södertälje, då en del snö fallit under den gångna veckans lopp. De hoppländer, som uppmanades under tävlingen, utgöra också ett bevis härför. Flera åkare nådde upp till 37 meter och under ett par träningshopp på morgonen hade Nisse Lind t. o. m. hoppat 40 m.

I distriktsmästerskapet i kombinerad åkning gick längdloppningen redan på lördagen. Till allmän överraskning vann här O. Wiklund, Göta, som därmed dokumenterade sig som en åkare, som våra gamla härjare måste ta med i räkningen. Närmast följde Gunnar Tandberg, Einar Olsson, E. Schumann, Olle Tandberg, A. H. Nilsson m. fl., samtliga gamla kända djurgårdare. Bästa tider 1.42,25, 1.43,28 och 1.43,53.

Tävlingarna inleddes med ett vackert hopp av G. Johansson, H. I. F. Därefter kom Hj. Bjöck men han föll. Einar Olsson briljerade som vanligt med förstklassig stil och hopplängder på 36 och 37 meter.

Lind hade ett vackert 37 m.-hopp. Man ser med glädje hur denne djärva löpare allt mer och mer bättrar på sin stil. Hans andra hopp var även utmärkt med 36 m. hopplängd, men dock med något hängande bakända.

Ett synnerligen vackert hopp gjorde även A. H. Nilsson. Han hade dock otur i sitt andra hopp och föll.

Klass I var genomgående god utan större procent-fall. För övrigt återsåg man med stor glädje alla fyra Tandbergarna, vilka samtliga voro måna om sina traditioner och följaktligen placerade sig bland pristagarna.

Klass I. B. var denna gång rätt fulltalig. Bästa man i denna klass var O. Bomgren. André föll ett hopp och kom därmed ur räkningen.

I klass II lade man särskilt märke till Sund. Han hade synnerligen djärva språng med god stil. Han bör kunna gå långt om träningen skötes riktigt. Han föll dock i sitt andra hopp.

Likadant var förhållandet med segraren i III klassen i Södertälje, C. J. Creutz. Som bästa man i denna klass

K. ANDERSON HOVJUVELERARE

OPERAKUSET — 1 JAKOBSTORG 1

framstod Bertil Karlsson. Han bör vinnlägga sig mer om stilen, annars lär han inte infria de förhoppningar, som ställas på honom.

Tävlingarna voro i sin helhet synnerligen lyckade. Särskilt voro löparna belåtna med backen. Einar tyckte t. o. m. att det var den bästa han åkt i och det vill inte säga så litet. Backen är, som vanligt, konstruerad av vår Norling.

Djurgårdarnas insats var:

Distriktsmästerskapet i kombinerad back- och terrängloppning: Klass I: 1. Einar Olsson, Dj. I. F., 38,55 poäng (distriktsmästare), 2. G. Tandberg, d:o, 35,55 p., 3. O. Tandberg, d:o, 34,3 p., 5. A. H. Nilsson, d:o, 28,2 p., 6. E. Schumann, d:o, 28,2 p., 7. N. Lind, d:o, 24,55 p., 8. Hj. Björck, d:o, 20,15 p.

Klass II: 2. H. Svedberg, Dj. I. F., 25,55 p., 3. A. Langseth, d:o, 24,9 p., 4. C. F. Andersson, d:o, 20,7 p., 5. E. Svård, d:o, 19,5 p., 6. L. Haggren, d:o, 18,7 p., 8. N. Sund, d:o, 12,4 p.

Särklass för äldre: 1. B. Tandberg, Dj. I. F., 20,85 p., 2. C. Höglund, d:o, 9,6 p.

Distriktsmästerskapet i backloppning: Klass I: 1. Einar Olsson, Dj. I. F. (distriktsmästare), 19,3 p., 2. N. Lind, d:o, 18,55 p., 3. O. Tandberg, d:o, 17,3 p., 4. A. Langseth, d:o, 16,9 p., 5. J. Enbom, d:o, 16,75 p., 7. G. Tandberg, d:o, 16,5 p., 8. A. H. Nilsson, d:o, 11,7 p.

Klass I B. (äldre löpare): 1. O. Bomgren, Dj. I. F., 16,9 p., 2. E. Tandberg, d:o, 14,8 p., 3. B. Tandberg, d:o, 14,1 p., 4. H. André, d:o, 9,2 p., 5. C. Höglund, d:o, 8,6 p.

Klass II: 1. H. Svedberg, Dj. I. F., 15 p., 4. O. Jonsson, d:o, 12,3 p., 5. E. Svård, d:o, 12 p., 6. J. J:son Friborn, d:o, 11,9 p., 7. L. Haggren, d:o, 11,2 p., 8. N. Sund, d:o, 10,4 p.

Klass III: 1. B. Karlsson, Dj. I. F., 17,6 p., 2. S. Kährström, d:o, 16,9 p., 3. K. Möller, d:o, 16,3 p., 5. A. Ohlsson, d:o, 9,1 p., 6. G. Blomgren, d:o, 9,0 p.

Vidi.

Vid Falukamraternas internationella backtävlingar

i Falun den 2 februari erövrade djurgårdaren C. Sandström Tidstrands ståtliga vandringspris för andra gången. Medan de anmälda norrmännen och andra konkurrenter sutto fast här och var i järnvägsknutarna, utan möjligheter att personligen inställa sig till tävlingarnas början för att göra Sandström priset stridigt. Under sådana gynnsamma förhållanden skötte sig Sandström emellertid bra. Därmed är inte sagt, att han inte skulle ha tagit priset i alla händelser. Vilket han tvärtom naturligtvis gjort. Ty han är ju gunås djurgårdare. Och det räcker en bra bit.

Andre man i tävlingen blev djurgårdaren A. Lindström.

A la.

K. ANDERSON

HOVJUVELERARE

OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Budkavletävlingen

om distriktet, söndagen den 2 februari, gick till Djursholms-Kamraterna, som presterade mycket flotta löpningar.

Starten gick kl. 9,30 f. m. vid Enskede. Första sträckans mål var Rönninge men de tävlande hade som mellankontroller att passera Hägersten och Tullinge. Hela klungan av löpare höll väl ihop utmed landsvägen till Fittja och därefter över Alby- och Tullingesjöarna samt på vägen utmed järnvägen till Rönninge. Första man vid växlingen var T. Svensson, Skogshögskolan, med v. Segebaden och Larsson, Hellas, ungefär 75 m. efter.

Djurgårdens lag — utan bl. a. Hansson och Wetterlind — låg långt tillbaka varför Sandström blev förelagd en alltför svår uppgift då det gällde att taga igen det förlorade på den delvis rätt svåra mellansträckan, vars mål var förlagt till Handens station. Wahlgren tog genast ledningen men använde en olämplig väg i trakten av Uttran, varför ledningen togs av fredrikshovaren Jonsson med Hellas representanter närmast. En halvmil sydost om Tullinge var Wahlgren förbi alla utom Jonsson, och på Qvarnsjön intog han tetplatsen.

Wahlgren kunde ej hålla försprånget ända fram till Handen utan trasslade in sig i terrängen varför Jonsson som löpte hela sträckan lämnat och systematiskt först kunde avlämna sitt kuvert (budkavlen) till sista man. Wahlgren var 17 minuter efter. Som trea och fyra kom Skogshögskolan och Djurgården i vilket senare lag Sandström gjorde en briljant löpning, även om Jonssons är ett stråvassare.

Andra sträckan var, för att vara i Stockholmstrakten, ovanligt trevlig och bjöd på en hel del orienteringssvårigheter.

När Söderberg på sista sträckan — Handen—Erstavik—Enskede — erhållit 17 minuters försprång före Bergman troddes nog rätt allmänt att Fredrikshovs seger var klar, hälst som distansen var så gott som uteslutande landsväg — den armstarke stakaren Söderbergs speciella gebit. Men fredrikshovaren hade haft så brått att komma i väg att han glömt kartan. Och då Bergman därtill som vanligt körde en smula gudabenådat i den för honom främmande terrängen blev resultatet att Djurholm vann med hela 5 minuter. Bergmans tid, 1,55, talar för sig själv, då den allttjämt framåtgående Djursholmaren löpt bortåt 30 km. Det skall bli roligt att se honom på 3 mil nästa söndag.

Hedjersson kunde ingenting göra åt Skogis' tredje plats som var säker i Handen. Det är väl första gången som den stolta skidlöparklubben fått nöja sig med fjärde plats. Men kom igen nästa år!

Resultat:

1. I. F. K., Djurholm, 7 tim. 33 min. 56,5 sek., 4. Djurgårdens I. F. 8.23.15,4 sek.

Fiskartorpsdagen 1919.

Dagen ingick med det härligaste väder, som »Främjande» någonsin kunde önska sig. När man vid 1-tiden kom fram till backen var den i full flaggskrud med samtliga de skandinaviska färgerna representerade. Snart voro läktarna fyllda och på isen myllrade det av skidlöpande ungdomar. Kl. halv 2 just som tävlingarna skulle taga sin början anlände H. M. Konungen vilken sedan med intresse följde tävlingarnas gång till slut. Något senare uppenbarade sig även prinsarna Carl och Eugen samt prinsessan Ingeborg. Som domare fungerade hrr Blomberg och Norling samt kontorschef Field från Norge.

Klockan halv 2 ljud trumpeten för första gången och O. Bomgren rusade utför och gjorde ett elegant språng. Så följde göteborgaren A. Johnsson, H. André och övriga seniorer.

I internationella klassen löpte alla norrmännen synnerligen djärt och hade alla långa språng. Genom ett par fall kommo de ej att bli så dominerande som väntat var. Av svenskarna överraskade Lind genom sin stil. Han måtte ha tränat omsorgsfullt på sista tiden, ty stilen blir bättre gång från gång. Han tog också med glans hem första priset. — M. Jacobsson, som nu hämtat sig från sin ryggskada av i somras, åkte mycket vackert. Med ett par meter längre hopp-längder torde han ha hemtagit första priset.

Dagens största men också mest glädjande överraskning var att Enbom lyckades erövra »Fiskartorpspokalen». Det fanns väl ingen av dagens löpare, som hellre borde haft den. Jocke har varit med ända från början d. v. s. då den sattes upp men alltid haft s. k. »osmak». Men »trägen vinner». Det var bra gjort Enbom! — Norrmannen Thams gjorde det längsta språnget med 37 m. men kom sedermera ur räkningen genom ett fall. Nisse Sund har haft en genomgående otur denna säsong och så även nu. Han visade emellertid prov på en rätt så fulländad stil.

I klass III dominerade som vanligt Bertil Karlsson. Här debuterade f. ö. Bertils yngre bror. Hur gammal han är, är mig inte bekant, men nog verkade han yngre, än vad Bertil gjorde, när han började. Han fick som uppmuntran ett extra pris som tävlingarnas yngste deltagare.

Den synnerligen lyckade tävlingen avslöts med prisutdelning kl. 4 uppe vid Skidstugan varvid pristagarna hjärtligt hyllades och inte minst »lille Enbom».

Prislistan fick följande utseende:

Internationella klassen: 1. Nils Lind 111,8 p., 3. Menotte Jakobsson 110,7 p., 8. J. Enbom (pokalerövraren), 9. A. Lindström, 10. Esse Schumann, 11. A. Langseth, 12. Gunnar Tandberg.

Seniorklassen (löpare över 32 år): 1. O. Bomgren, 2. B. Tandberg, 3. E. Tandberg, 4. H. André.

Klass III: 1. Bertil Karlsson, 3. K. Möller.

Vidi.

Framåt-Kannan

gick förlorad för oss i år. Den 9 februari tog Djursholmarna den också. Sandström och Einar gjorde vad de kunde — placerade sig två och tre — men det half föga. Hade Hansson varit all right hade kannan för andra gången varit vår, där-om lider intet tvivel. Den tanken: »Framåt-kannan för andra gången åt Djurgården» måste nästa år slås in i medvetandet hos våra 30-kilometrare. Och så är det bara att svälja grämelsen och låta djursholmarna komma igen Saltsjöbadsdagen.

Saltsjöbadsdagen

står för dörren. På samma gång som det är kärnpunkten i djurgårdiskt vinteridrottsliv är det väl också vinterns största, genom sina stolta traditioner och sitt magnifika program idrottsfest i Stockholm.

Oss djurgårdare bör det alltså ligga synnerligen varmt om hjärtat att begå den festen med vederbörligt allvar och djurgårdisk sammanhållning. Den 22 och 23 februari gäller det att visa, att det är Djurgårdens Idrottsförening som står för rusthållet.

Därför, Du hederlige kamrat och djurdjurgårdare: drag Ditt strå till stacken, när nu föreningen en gång begär Din hjälp, tag i ett tag, om det också blir i aldrig så ringa mån. Genom allas vår hjälp endast kan Saltsjöbadsdagen få det glansfulla och storstilade förlopp, som den är värd.

A la.

Bandy.**A-lagets båda matcher.**

Söndagen den 26 januari åkte A-laget ur mästerskapet. Utslaget av konstellationen Kamraterna—Johanneshov—A. I. K.—Djurgården, under den gemensamma titeln Stockholms-Kamraterna. Med 9—3!

Emellertid skedde avrättningen från Kamraternas sida inte med den gentlemannalikeness och trevlighet, som förr i tiden karaktäriserat rödtröjorna, utan med en den förefintliga spelskickligheten överskylande råhet (Uggla), ojusthet (Öberg) och ilska (Sundberg). Kamraternas fenomenala snabbhet kan inte frändömas dem, inte heller deras offensivlust och ihärdighet, men resultatet är, som oftast i bandy, ganska missvisande och våra djurgårdares underlägsenhet borde, om man skall tala om den, varit markerad genom ett eller två överskjutande mål.

Om matchen är inte så mycket att säga i detalj. Första halvtids 3—0 för de röda ändrades i andra ganska snart till 3—2. Men siffrornas obeständighet denna match var häpnadsväckande och ställningen ändrades ganska snart till 5—2, 5—3 och 7—3. Sifferrevisionen slutade inte förrän en 9 intagit 7-ans plats, varemot 3-an visade en benägenhet att hålla sig

konstant. Med 9—3 hättade djurgårdarna från planen.

I djurgårdslaget dominerade ganska defintivt Kalle Söderling. Han bestred systlan av centerhalv vederhäftigt, energiskt och framgångsrikt. Hans individuella rusher voro fulla av esprit och finurlighet; och hans 40-meters straffs. ag. (på Ugglå förstås) efter en irriterande kullerbytta, var helt enkelt makalöst. Och resulterade i Djurgårdens tredje mål.

Första målet gjorde den lemlästade Melcher direkt på hörnslag, enkelt, hårt men knappast smärtfritt, för Kamraterna. Det andra gjorde K. G. på en elegant, snabb och intelligent individuell rush.

Av spelarna märktes K. G. Karlsson genom sitt lugna, behärskade spel och Empa Eriksson genom ett par lyckade brytningar. Putte Ohmans enhandsbrytningar voro djärva och vackra men farliga. Gotte Johanssons debut var rätt hyggelig, ehuru det väl märktes, att där om någonstades fattas träning. Keva Fagerberg är alltjämt litet rädd; Rudéns målvaktsdebut var inte enbart lyckad; måhända var det skillnaden på bollstorlek, som gjorde sig gällande. Melcher blev illa justerad och ur leken.

Laget hade följande uppställning från v.-y.: Fagerberg, Björklund, Melcher Johansson, K. G. Karlsson, Gotte Johansson, Skoglund, jun., Söderling, Empa Eriksson, Ohman, I. Johansson, Rudén.

P. S. Kamraternas heterogena lag mötte söndagen därpå sitt öde i Marieberg: 5—0. Nemesius vakar, sa' C. A. Tollén.

Söndagen den 9 februari åkte A-laget ur distriktet, alltjämt besegrat av surrogatlaget I. F. K., som denna gången hade ett förtyvlat arbete. Några detaljer från matchen kunna inte inflyta i detta nummer på grund av platsbrist, men det är sagt av åskådare, att Djurgården spelade grannt och borde ha vunnit, att laget är för bra för att med dessa två matcher få lägga upp, att det var spel i kedjan och stämning bland pojkarna. Vi få be om en match till.

Ala.

B-laget—Linnéas B-lag 7—2.

Omedelbart efter juniorlagets den 9 februari match ställde B-laget upp i sin första match för året. Laget bestod av följande spelare från mål: Lindberg (junior); Bergvall, Schröder (junior); Hülphers, Widgren, Wikander; Karlstrand, Lorichs, Berglund, Jokke Johansson, Kylander.

Av dessa var det blott ett par som hade stått på skridskor sedan förra säsongen och det fanns även de som t. o. m. inte hade sett ett par skridskor på tre å fyra år. Men med det gamla Djurgårdshumöret så klarades skivan ändå. Djurgården låg hela matchen igenom över och Fast, Linnéas primus motor, kunde inte göra mycket. Det hände dock att han kom igenom någon gång men Bergvall lyckades genom större snabbhet klara bl. a. ett hotande mål.

Att redogöra för alla målen torde nog vara onödigt; Ala behöver inte spaltfyllnad har han sagt, men jag får dock lov

att upplysa den ärade läsaren att sådana pojkar som Lorichs och lilla Jocke får man nog leta efter med både ljus och lykta. Får nu bara laget litet mera träning och Olle med flera bli friska ska' väl »gnagarna» inte ha så mycket att säga till om i pokalserien.

Låt vara att inte Linnéalaget är ansett för att vara någonting storstilat men de voro i alla fall bättre tränade, och ändå så körde de våra ut dem genom den ursinniga farten de satte upp i början på matchen. Men så voro pojkarna som disktrasor efteråt också.

Ja, nu blir det att träna men att träna förståndigt. Inte att hålla på att dänga och slå framför ett mål, utan att lägga bort klubban och bollen och åka 10—20 varv i högsta fart t. ex. Sedan man väl har fått in säkerheten på skridskorna kan man börja med klubban och bollen.

Hale.

Juniorlaget

debuterade söndagen den 2 februari i serien, efter en strykmatch söndagen fört mot Vårten, med en flott seger över Linnéa. Resultatet 8—1 visar att kedjan kan göra mål. Sedan beror det på om dessa mål kunna göras om mot vilket lag som helst av de kvarstående. Ty juniorlaget måste vidare; det har ett mästerskap att försvara.

Från matchen meddelar kaptenen, Skoglund, följande:

Djurgården ställde upp med följande spelare från v.-y. räknat: Ancarlow, Heumann, Karlsson, Svedelius, Lennström; Nilsson, Skoglund, Lagerstedt; Lundblad, Schröder; Lindberg. Strax efter det att domaren hr Östman blåst till spel gick Karlsson igenom och sköt i mål. Detta var mycket uppiggande för djurgårdarna.

Linnéa satte igång med ett par vackra anfall som stoppades av backarna. Djurgården pressade hårt och det dröjde icke länge förrän kulan låg bakom Linnéamålvakten insatt av Hellman. Djurgårdens halvbackar understödde kedjan bra och vid halvtiden hade Linnéas målman fått plocka ut 6 bollar, insatta av Heumann, Skoglund och Karlsson.

Andra halvtid var spelet mera jämnt fördelat, men djurgårdarna voro mest aggressiva. Linnéa fick sitt mål efter en miss av högerhalven. Detta mål kunde »Limpen» omöjligt klara.

Till sist några ord till forwards: låt bli att försöka med individuella genombrott utan samspelet mera och glöm för all del inte att det finns yttar.

Söndagen den 9 februari kom den lyckliga fortsättningen. Västermalm avfärdades med 1—0.

Spelet hölls hela tiden i högt tempo och det var för båda parterna alldeles omöjligt att göra mål. Västermalmarna voro de mest aggressiva men även de som spelade mest ojuste. Första halvtid blev utan mål och Djurgården kunde först 10 min. in på andra halvtid vända ett hotande nederlag till seger.

Laget föreföll att vara mycket stabilt och särskilt den internationella Skoglund och den lille Schröder äro framtidsmännen par preference. Lagets uppställning som förra gången.

Och därmed äro juniorerna uppe i semifinalen.

Håll farten och stilen och takten pojkarna. Och marschera på lika lekande och lätt. Ni ha A. I. K. i finalen.

Brottning.

Atletikförbundets tävlingar.

Käre Skoglundh. Jag är förtyvlat över att i så hög grad ha behövt stryka i Ditt sakliga och iredliga referat. Men utrymmet är den här gången så kolossalt anlitat, att jag måste göra det. Du tar första det och inte bli missnöjd.

Din andra artikel kommer i marsnumret — utan strykningar. Den är lika väl motiverad där som i februariumret. Tack för den!

Manuskriptet till denna artikel har jag sparat, och vore glad om Du ville utbryta Din artikel om domarna och låta mig få den i marsnumret.

Ala.

I Svenska Atletikförbundets stora tredagars-tävlingar i Djurgårdscirkus den 25—26—27 jan. deltog 6 djurgårdare med växlande lycka.

Gottfrid Svensson vann fjädervikt. I övrigt hemförde djurgårdarna 2 pris i den 32 man starka turneringen.

Sällan eller aldrig har väl Djurgårdscirkus sett så stora brottningsstävlingar och med så väl fyllda hus i tre dagar en suite.

I tävlingarna deltog 2 norrmän och 6 finnar, förutom de flesta av våra mera kända svenska brottare.

På lördagen togo tävlingarna sin början kl. 8 e. m.

Av kvällens nio matcher kan framhållas mötet mellan finnen Lethinen och vår Nevelius.

Det var från vår sida sett ett ytterst intressant möte. Finnen besatt ett lugn, som nära nog kunde försätta berg.

Nevelius, som här för första gången fick känna på internationell konkurrens, var ytterst nervös första 15 min., där finnen också var den överlägsne. Första halvtid blev utan resultat.

Under andra 15 min.-perioden syntes N. alltmer återfinna sig själv och arbetade upp sig, och nu visade den smidige djurgårdaren, att det var han, som hade hand om offensiven.

Finnen, som var grövre, var dock ej så uthållig utan slappnade märkbart. Här kom N:s troligen bättre träning till sin rätt. Finnen expedierades helt plötsligt medelst krysstag med därefter anbragt bröstköppel, tid 29,09.

Bröderna Svensson bjödo på en trevlig och sansad match, där det dock arbetades och det så pass, att svetten lackade. Efter 14.35 tyckte visst Gottfrid, att han gått tillräckligt och sände brodern med ett nacksving i mattan.

I bantam återsågo vi Källström, som här mötte en av Skånes bästa, för att inte säga den bästa, Anderson, Argus, Landskrona. A., som var turneringens minste deltagare, var en liten piggtrottare; fast här var han alltför handikapad, tack vare denna sin storlek = litenhet. K. vann dock först efter 8 min.

Så till sist ha vi vår vän Titus, som axlat brottartröjan, fast han här repre-

Birger Nylund

säljer Skidor vid
SALTSJÖBADEN

Ring upp A. T. Saltsjöbaden 81
(Observera samtrafik med Riks)
när Ni behöva några

senterade Estland, därifrån han ju också är.

Titus, som ju var ringa tränad, fick här emot sig i sitt första möte T. Olsen, vilken körde med en fart à la Claes J., vilket blev väl mycket för vännen Titus.

Efter 3 min. 32 s. fick T. smaka nederlagets kalk. Grepp: dubbel backhammer.

Så komma vi till söndagens tävlingar.

Första djurgårdsmatchen var Nevelius möte med Levin, Eskilstuna. Denna match började lovande för N., och med tanke på lördagen med sin seger över finnen Lethinen, väntades N. vinna över L. Men ödets gudinna hade annorlunda beslutat.

Efter 13 min. ådrog N. sig ett revbensbrott och måste utgå ur tävlingen.

Olycksfallet beredde dock dess bättre icke Nevelius några allvarliga följder, utan snart nog få vi återse vår fjäderviktare på mattan.

Av våra övriga mötte så Gottfrid Svensson finnen Lethinen.

Litet var trodde med tanke på Nevelius arbete gentemot finnen under lördagen, att G. skulle expediera finnen snart nog.

Men därav blev intet. Finnen, som väl visste, vilken motståndare han här hade att göra med, lade sig uteslutande på defensiven.

Matchen pågick uteslutande i stående och slöt utan fall efter de anslagna 30 min.

Gottfrid, som körde med finnen, så att svetten lackade, arbetade oförtrutet, men finnen undvek i sin defensiv alla grepp och drog sig ideligen utanför mattan.

Matchen slöt utan poäng, men Svensson tilldelades segern, då han utfört den mera offensiva brottningen av de två.

Vi komma så till måndagens tävlingar.

Som kvällens första par inträdde Wällima—Källström i bantamvikt. Här var vår Källström, trots sin storlek, liten. W. »ima» K. i mattan redan efter 1,18 medelst höftsving.

Wällima! Väl-limmat!

Så var bantam klar.

I fjädervikt gick Fritjof Svensson en god kamp med Tuurunen i stående nära nog hela matchen. F. Svensson vann på poäng.

Härefter gick brodern Gottfrid sin kamp med Jönsson, Malmö.

Det blev en hård match, som dock ej samlade några högre poäng, vilket i

regeln alltid blir fallet, då jämgoda brottare mötas och då ingen vill riskera blotta sig. Det blir så att säga en stum brottning. J. fick först Svensson i bänk medelst dubbel nelson, som S. dock parerade. Efter 10 min. fick S. så ett höftsving, som nära nog bringade J. på fallrepet. Det blev poängen, som bringade S. segern i sin klass.

Härmed var också fjädervikten utagerad. Med Gotte som segrare.

I tungvikten möttes endast 2 deltagare: Sven Olson och Fredriksson.

Olson var givet den bättre, men kampen dem emellan blev ej långvarig, enär Fredriksson gav upp efter cirka 13 min. på grund av axelskada.

Efter tävlingarnas slut förrättades prisutdelningen av förbundsordföranden löjtnant Råberg, med känt resultat.

Med dessa tävlingars hållande är det att hoppas, Förbundet i någon mån har givit brottningen en spark framåt i Stockholm och vunnit publiken för densamma. Så nu gäller det anamma disciplin ur publikens egna led!

Och Ni övriga djurgårdsbrottare, som ej voro med vid dessa tävlingar, och du, Ville P., ja så, du var 5 kg. för tung, träna, så blir du ännu lättare. Ja, djurgårdare på n igen! Serietävlingar, svenska och nordiska mästerskap, vinka redan i nära fjärran. Ja, tack ska ni ha för denna gång. Hejsan för resten!

C. Hj. S d h.

Kring atletikförbundets Cirkusbrottningar.

Det bör ha blivit ett gott netto för förbundet, då det i det närmaste var smockfullt alla tre kvällarna. Ingen kan vara gladare däråt än vi djurgårdare, ty för oss bör det ju betyda ett plus i kassan på 400 kr. Det är nämligen att hoppas, att vi nu, sent omsider, kunna erhålla nämnda summa, som vi haft att fordra ända sedan 1916.

Djurgården var den förening som var talrikast representerad. Summa 5 deltagare. Alla skötte sig gott i den hårda konkurrensen. Ett första, ett andra samt ett tredje pris hemburos av de våra.

Tyvärr voro nu liksom vid Linnéas tävlingar i december domarna ganska ofta bakom flöten. Det är att hoppas att atletikförbundet gör något för att höja deras kunskaper. Som det nu ser ut, tycks intresset hos allmänheten vara mycket stort för denna idrott. Men det skulle lätt kunna hända att detta intresse slappnade om inte fullt kvalificerade personer kunna utöva domarekallet, och förmå hålla brottningen uppe på ett högt plan.

Så ett par ord till Gottfrid Svensson. Nog kunde väl Du försöka gå litet mera aggressivt tillväga. Det vore nog enbart till nytta för Dig själv. Du såg ju den beska kritik D. N. bestod Dig med nu sist. Visa djurgårdshumöret nästa gång Gottfrid, styrkan saknas ju ej.

Jöns.

Till

SÖDERBERGS KONDITORI

HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3

skall man gå o. frukostera,
lunch o. supera.
Där är trefligt, godt o. billigt

Fotboll.

Till A-laget i fotboll.

Vi stå inför en ny säsong, som troligtvis kommer att bli den livligaste vi på lång tid upplevat. Kriget, det hemska kriget, är slut, och därmed har med ens öppnats stora möjligheter att återknyta våra tidigare internationella förbindelser och t. ex. få hit utländska lag, då främst engelska.

Djurgårdarna hava alltid sedan årtionden tillbaka intagit en av de främsta posterna inom fotbollsridrotten i Stockholm. Att så även skall ske under den kommande säsongen, därom bör väl knappast råda något tvivel. Men för att denna framstående ställning skall kunna bevaras, fordras att i år, mer än någonsin förut, med tanke på den alltmer tillspetsade konkurrensen, var man i laget gör sin plikt, då det gäller träning och utveckling och känner sina skyldigheter mot kamrater och klubb. Lägg de orden på minnet: träning, gott kamratskap, sammanhållning.

Låt se, mina vänner, att dessa goda egenskaper, som voro så enastående under 1918, och som äro absolut viktiga för ett lags framgång utåt och inåt, äga bestånd.

Om ni icke ha läst redaktör Ahlströms artikel »Håll samman» i Djurgårdaren för januari månad, skulle jag vilja rekommendera den till ett närmare studium. De tänkvärda ord, han där nedskrivit, äro riktade i lika hög grad till Eder som till alla andra medlemmar.

Det gäller att komma i kondition så fort som möjligt. Redan i början av nästa månad måste konditionsträningen vara i full gång. Det är min livligaste förhoppning, att, när jag första gången kallar Eder till träning, Ni möta upp som en man. Ni inse nog lika väl som jag, vad vi ha att vänta av den kommande säsongen, och så förspän som i år hava vi väl knappast någonsin haft det.

Låt se, att den uppräckning, som karakteriserar hela föreningen, även har sin tillämpning på Eder, och att vi i år skola visa våra goda motståndare, att ännu leva de gamla fruktade djurgårdare.

Eder

Jöns.

Boxning.

Djurgårdens uppvisning i Stadion.

Måndagen den 20 januari hade boxningssektionen anordnat en liten intim tävlingsafton, varvid Djurgårdens bästa boxare samt några av Sveriges bästa tungviktare, E. Kjellberg, G. Hägerström, V. Vessman m. fl., medverkade.

Ursprungligen hade det varit meningen att anordna en tävling mellan samtliga förenings i Stockholm boxare, men på grund av att endast Fredrikshov var representerad — av bl. a. Vessman — arrangerades det hela mera som en uppvisning.

Kvällens matcher inleddes av ett par livliga småpojkar, s. k. pappersviktare, vägande resp. 35 och 37 kg., vilka boxades en omgång om 2 min., varefter det ansågs, att de fått nog. Det kan vara farligt att överanstränga sådana unga krafter.

Efter dem följde några av Djurgårdens äldre förmågor, Polsk och Ström, vilkas boxning livligt senterades av publiken.

Intressant och hård var även djurgårdaren Rolf Wieslers match mot akademikern Johansson. Wiesler har de allra största förutsättningar.

Därefter stego f. d. pugilisten G. Hägerström och fredrikshovaren Vessman in i ringen. Hägerström visade ett elegant, smidigt och snabbt arbete, vars make man nog får leta efter här i Sverige. Vessman stod sig mycket gott, trots mindre erfarenhet inom ringen, och kommer att bli en boxare av rang. Vad som fattas, är mera träning i ringen samt större snabbhet i såväl fotarbete som slag.

Ett par av våra egna bättre, Swanberg och Johansson, gingo sedan den reglementsenna tiden och gjorde det rätt så lekande och elegant.

E. Kjellberg hade ett lätt arbete mot en stor och stark man från Lidingsö, vid namn Andersson, vilken hastigt blev tagen ur sin villfarelse, att styrka verkar allt.

Vi få hoppas, att Andersson med sitt goda humör och sin raskhet inte tappar modet, utan tränar vidare. Efter vad vi erfarit, ämnar han söka medlemskap i Djurgården och blir sålunda en välkommen förstärkning.

Lokalen var fylld till sista plats av en förstående publik — 200 st. — som ej sparrade på komplimanger för boxarna, vilka även gjorde sig förtjänta därav. Det är ett sant nöje att se, hur intresset stegrats för boxning inom Djurgården, och måtte bara arbetet få fortsätta under samma

Varor som rekommendera sig själva.

Ströms

KOSTYMER

Ströms

ÖVERROCKAR

Ströms

ULSTRAR

Ströms

HATTAR

Ströms

SKODON

Ströms, Regeringgat. 19-21.

lyckliga former som nu, så äro vi snart kapabla att upptaga striden med de mera skickliga boxarna.

Därför, friskt mod, Djurgårdspojkar! Låt storsmockan hänga i luften. Nästa gång, den 21 februari, skola Djurgårdspojkar kunna prestera ändå bättre saker. Låt se, att lokalen blir full, humöret gott och slagen efter alla konstens regler.

Alex.

Bowling.

Sex man

stark är den lilla bowlingsektionen, som, om också ännu inte officiellt, föreningen består sig med.

Antalet kan emellertid fördubblas och till och med utökas till sexton. Men, och det är ett stort men. Det är kostnaderna. Medlem måste bereda sig på ett bidrag på minst 10 kronor i månaden. Vilket emellertid är billigt, jämfört med nöjet, nyttan och det trevliga sällskapet.

Närmare underrättelser lämnar beredvilligt Bång (A. T. Vasa 74 04). Bana: Fenix.

Bowlingspelare

har emellertid Djurgården haft ganska gott om, fastän de, genom sportens hittebarnbehandling i föreningen, representerat andra klubbar. Och representera! Vår gamle vänsterytter i och kapten för A-laget i fotboll, Sam Lindqvist, tog här-omdagen ett grant första pris i tvåhands-slagning nere på Regina. Ernst Engdahl, känd A-lagshalvback, är en av Stockholms mest berömda bowlare, med bl. a. en svensk mästartitel bland sina lagrar.

De vid så gott som varje tävling på prislistorna figurerande namnen I. och W. Riese representera två gamla, trofasta, intresserade djurgårdare. Ett annat känt namn för ett par tre år sedan, åtminstone nere på Regina, var Ahlström, som till och med fick, sin skrivarkläda likmätigt, i uppdrag att skriva bowlings historia i Sverige.

Gusten Friberg.

Långt nere från Australien når oss budskapet om Gusten Fribergs död.

Det är nog inte många av de nu aktiva, som minnas honom. För ett tiotal år sedan var han bland Djurgårdens mera bemärkta bandy- och fotbollsspelare, tillhörande brödraraden (6 st.) Friberg, vars mest berömda länk var Ivar, vår internationelle högerytter. Gusten spelade med stor framgång back i bandy och med stor förkärlek vänsterinner i fotboll, både i A- och B-lagen.

Jag kommer ihåg honom som en energisk, rivande, kanske något för het, men juste och trevlig spelare, begävad med en aldrig svikande optimism och städse i selen, outslitlig och pålitlig.

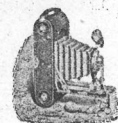
Som kamrat och djurgårdare var han den bäste och trognaste, och trots att många år redan hållit honom skild från oss, hans gamla vänner, har man ett gott och vackert minne av honom. Och därför kännes också nu, när dödsbudet helt plötsligt når oss, och man ånyo har bilden av honom framför sig, förlusten stor, smärtsam och outgrundlig.

Sov gott, Gusten, gamle vän!

Ala.

Nerliens

Regeringsgatan 31

Lördagar STUVAR

af Dam-, Herr- & Barn-tyger.
LIGNERS KLÄDESHANDEL
STUVADELNINGEN

SALVIIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)
(nedanför huvudaffären).

Köp Edra kameror samt låt framkalla, kopiera
och förstora hos

R. T. 3 95 & 6 65
A. T. 56 69 & 95 62

Härs o. tvärs.

Svenska Andelsförlaget

har genom sin kontorschef Hjelmstedt, nybliven djurgårdare, skänkt 5 exemplar av G. Dyhléns »Skidlöpnings allmänna grunder» till föreningen, att utdelas som pris bland våra yngsta skidåkare.

Melcher och Uggla.

Egentligen skulle bandymatchen Djurgården v. Kamraterna inte absolut ha behövt gå, då matchen på lördagen före skulle ha avgjorts (i samband med Atletikförbundets tävlingar) genom brottnings mellan Melcher och Uggla. Melcher borde ha vunnit! Han är, enligt Ekberg (fotbollspelaren), specialist på halv Nelson och full Svenson. Och med det kommer man ganska långt.

Tvåhundra kronor

(200 kr.) har föreningen fått mottaga av sin ordförande, herr Carl Hellberg, till inköp av skidor, att som pris utdelas vid skidavdelningens tävlingar, enligt sektionstyrelsens direktiv. Föreningens tacksamhet är översvallande.

Världens äldste junior,

Kurre Pagel, har skrivit ett brev till Idrottsbladet och berättat en hel del om sina dagar utomlands. Med den kännedom vi ha om Kurre ha nog inte dessa dagar förflutit så värst oangenämt. Kurre var mannen att göra ungefär vad som föll honom in, eller, kanske bättre, tvärt emot vad som föll andra in.

I alla händelser var Kurre en särdeles god kamrat, framstående bandyspelare och inbiten djurgårdare.

Och därför är han värd en hälsning. De som vilja skicka honom en skola adressera den till: »Harry Pagel, Lindenstrasse 6, Bei Frau G. Ahrens, Hamburg, Deutschland».

Djurgårdaren 1918,

en komplett, i 12 nummer, verkligt gedigen samling djurgårdsminnen om vinterns och sommarens segrar och nederlag, är det varje medlems skyldighet att äga.

Då några lösa nummer i och för komplettering till medlemmarna ännu ej kunna utlämnas, bortslumpas tillsvidare endast fullständiga årgångar till ett pris av kronor 2: 50. På expeditionen.

Sedermera kunna måhända medlemmarna bli i tillfälle att till billigt pris erhålla tidigare kompletta årgångar. Där-om kommer att lämnas meddelande i nästa nummer av denna tidning.

Stockholm och Göteborg

komma även i år att mötas i fotboll, inte bara i stadsmatcherna utan även i den

lilla privata serie mellan resp. städers resp. 2 bästa klubbar, som med så lyckligt (ekonomiskt) och olyckligt (i placering) resultat för Djurgården startades förra året. Definitivt program är ännu icke fastställt, men Djurgården får bereda sig på att vara i selen redan så snart som t. ex. den 9 mars.

Efter alla tecken att döma torde i år A-laget, som icke företer några större förändringar från förra höstens på sistone rätt goda lag, klara sig gott i vad det kommer att ha för fötter. Säsongen kommer säkert att bli spännande.

Nettot

av boxningsuppvisningen den 20 januari blev tack vare den starka publiktillströmningen inte mindre än kr. 77:—. Nästa gång har sektionen, om djurgårdarna vilja, hundralappen hemma. Kom ihåg: fredagen den 21 februari smäller det igen.

Jonne Jonsson,

vår gamle, i somras så illa tilltygade kamrat, känd skidhoppare, terrängåkare och fotbollsspelare, är på fötter igen. Och i så hög grad att han den 2 d:s tänkte hoppa i Hammarbybacken. Lyckligtvis, både för honom själv och oss, lät han emellertid bli. Men snart se vi honom i gång igen i de gamla tagen. I alla händelser tillönska vi honom ett gott och varmt: välkommen tillbaka från sjukbäddens kvava ide.

Spanska sjukan

härjar f. n. vilt bland djurgårdarna. Wetterlind, Hanson, Isakson, Wilhelmsson ligga bundna. Till medlemmarnas glädje tro vi oss kunna meddela, att samtliga äro utom fara, trots — Wilhelmssons båda lungor äro angripna — att sjukdomen varit av mycket elak och stark art.

Däri ligger förklaringen till att distriktsmästerskapet i budkavle gick vår näsa förbi. Liksom till att lagpriset i Framåts tävlingar å 30 km, som vi hade att försvara, gick till Djurholm. Liksom den 9 febr. vanns av djurgårdaren skull inte stälde upp ett budkavlelag (i Falun).

Men vad gör oss alla förlorade pris bara de fyra duktiga kamraterna få bli friska igen.

Fiskartorpsspokalen

som den 9 febr. vanns av djurgårdaren Jocke Enbom, har de tidigare nio gånger den varit i tävling vunnits av sex djurgårdare, nämligen: 1908 Einar Olsson, 1910 Lind, 1911 Olle Tandberg, 1914 Isaksson, 1915 Steinvall, 1917 Menotte Jakobsson. Ett ganska imponerande faktum.

Litteratur.

Bandy

heter en liten lättläst, aktuell, saklig och välbehövlig volym i Svenska Andelsförlagets Idrottsbibliotek. Det är bandydoktorn, Sune Almkvist, som är bokens författare, och inom dess bortåt 100 sidor finnes samlat allt av erfarenhet, som vår främste bandyspelare samlat på under sitt mångåriga sysslande med denna sport.

Enkelt och lättfattligt är allting framställt, lugnt och sakligt äro utredningarna om reglernas tolkning framlagda, instruktivt och givande behandlas bandyspelets teknik. Boken är genomgående skriven av en man, som, utom sin ingående kännedom om allt vad som rör bandy, även besitter den ungdomliga entusiasmen, som ger fläkt och fart åt det han skriver om.

Boken rekommenderas på det allra livligaste.

Ala.

Ett o. annat.

Allmänna sammanträdet

den 6 februari förlöpte lugnt och sansat och i samförståndets tecken. Glädjande nog deltog ett flertal föreningsmedlemmar i de förefintliga diskussionerna.

Gillström, A. H. Nilsson, Einar Olsson dokumenterade sig som goda och framför allt sakliga talare.

Diplom- och medaljreglementet — se bilaga — godkändes äntligen och torde i sitt nuvarande skick vara synnerligen tillfyllest.

Till föreningens representanter vid Stockholms Fotbollförbunds stundande årsmöte valdes herrar Frykman, Wicksell och Ahlström, och till dess representant vid Stockholms Idrottsförbunds årsmöte herr Nylund.

Kandidatnämningen för val av sex Överstyrelsemedlemmar resulterade i de sex gamla namnen: Nylund, Sundholm, Bång, Wicksell, Nordberg, Nilsson och de tre nya: Petsén, Lundqvist, Swanberg.

Till slut bestämdes att vid Saltsjöbads-tävlingarna den internationella backåknings och den samtidigt försiggående tävlingen om svenska mästerskapet i backe på söndagen skola gå före backåknings i den kombinerade tävlingen.

Traneberg

har varit på tapeten i Stockholms-Tidningen i samband med frågan om cykelbana. Märket F. P., förmodligen den kände cykelentusiastens Frans Pettersson, har pläderat för bancykelsporten och

ansett, att Tranebergs idrottsplats skulle vara den allra lämpligaste för anläggande av en cementbana.

Frågan har ju varit på tal flerfaldiga gånger, men alltid stött på ekonomiska svårigheter. F. ö. har den nog aldrig varit så långt, att den diskuterats inom Djurgårdens styrelse, utan det har alltid varit andra föreningar eller enskilda personer, som framfört frågan.

Jag skulle knappast tro det vore lämpligt, att Djurgården under några omständigheter släpper till sin idrottsplats till sådant ändamål. Främst skulle därigenom allmänna idrotten för alltid få lov att strykas från vårt program, då en cykelbana givetvis måste göra intrång på kolstybbsbanan, och f. ö. tror jag icke att föreningen, så cykelklubb den än må ha varit, kan komma att bli den ledande förening inom denna sport, som en banägande klubb givetvis måste vara.

Slutligen föreställer jag mig, att en anläggning av så kolossalt stor omfattning ekonomiskt icke skulle kunna väl ordnas och icke, även om så skulle vara fallet, i framtiden tillräckligt bära sig.

När vi nu äntligen kommit så långt, att Traneberg inom den allra närmaste framtiden är skuldfri, bör ju vårt arbete inriktas på allmän idrott och fotboll vars många utövare mer äro betjänta av fri disposition av idrottsplats än ett fåtal cyklister skulle vara.

A L A.

Medlemsavgifterna

ha för medlemmarna ständigt spelat en underordnad för att inte säga ingen roll. Det är inte många, som tänkt, att föreningens ekonomi inte uteslutande vilar på vad Traneberg och fotbollsavdelningen strävar ihop, utan även och i hög grad på vad medlemmarna betala in.

Föregående arbetsår, 1917, inbetalades i medlemsavgifter, hör och förvånas, på c:a 800 medlemmar omkring 800 kronor. Med säkerhet kan antagas, att av dessa åtminstone 150 kronor utgjordes av ständiga medlemsavgifter. På de 800 medlemmarna skulle sålunda falla en inbetalning av c:a 650 kronor, utgörande i verkligheten, efter den mellersta avgif-

ten, 3 kronor, räknat, 220 medlemmars avgifter. Inte mindre än mellan 550 och 600 medlemmar skulle sålunda inte ha fullgjort sina stadgeenliga skyldigheter till föreningen. Medan de åtnjutit de rättigheter, som ett medlemskap bjuder, i rikligaste mått.

Medlemmarnas ambition måste vakna. Föreningen tillföres årligen c:a 4,000 kr. och därigenom mera rörelsekapital och större möjligheter att tillgodose medlemmarnas intressen, om var och en uppfyller den första och viktigaste av förpliktelserna mot föreningen.

Kassören vädjar härigenom till medlemmarnas känsla för vad rätt och billigt är att inbetala avgifterna. Ingen begär att de helt och hållet på en gång skola inbetalas, och avbetalningar mottagas. Det vittnar åtminstone om den goda viljan.

Officiellt.

Fotbollssektionen

avhåller årsmöte fredagen den 7 mars kl. 8 e. m. A föredragningslistan: Val av styrelse för kommande arbetsår. Bordlagt ärende om C-laget och klass I.

Diplom- och medaljreglementet

fastställdes å sista allmänna sammanträdet, och har detta reglemente, vilket härmed meddelas, retroaktivt verkan från den 1 januari detta år.

Ett hjärtligt tack

uttalar jag härmed till Djurgårdens idrottsförening för de storartade penningbidrag jag under min långa sjukdom mottagit genom kassör K. Sundholm.

Stockholm, Värtan, den 30/1 1919.

John Jonsson.

Saltsjöbadsdagen

söndagen den 23 februari avslutas med middag å Grand Hotell Saltsjöbaden omedelbart efter tävlingarnas slut. Priset beräknas till omkring kronor 10:—. De, som önska deltaga däri, torde anmäla sig till kassören Sundholm.

Sektionsstyrelsen.

Minneslista. 16 febr.—18 mars.

Fredagen den 21 februari.

Boxningssektionen. Andra tävlingsdagen i boxning. Lokal: Stadion. Inträdesavgift: medlemmar 1 kr., utomstående kr. 1:50.

Lördagen den 22 februari.

Skidsektionen. Första Saltsjöbadsdagen med start för långdloppningen i den internationella kombinerade tävlingen.

Söndagen den 23 februari.

Skidsektionen. Andra Saltsjöbadsdagen med internationell backåkning i förening med svenska mästerskapet; backåkning i den internationella kombinerade tävlingen; internationell terrängloppning 30 km. i förening med nationell tävling om Saltsjöbadskanman; nationell terrängåkning 10 km. för damer och 10 km. för ynglingar under 18 år.

Tisdagen den 25 februari.

Brottningssektionen. Andra poängtävlingsdagen för juniorer och seniorer. Lokal: Stadion. Inträdesavgift: medlemmar 50 öre, utomstående 1 kr.

Fredagen den 7 mars.

Fotbollssektionen. Allmänt årssammanträde. Val av styrelse. C-laget och klass I.

Tisdagen den 11 mars.

Boxningssektionen. Tredje tävlingen i serietävlingarna i brottning, seniorer och juniorer. Lokal: Stadion. Inträdesavgift: medlemmar 50 öre, utomstående 1 kr.

Onsdagen den 12 mars.

Allmänna Idrottssektionen. Allmänt årssammanträde. Val av styrelse. Program för sommaren.

Tisdagen den 18 mars.

Brottningssektionen. Tredje och sista poängtävlingsdagen för juniorer och seniorer. Lokal: Stadion. Inträdesavgift: medlemmar 50 öre, utomstående 1 kr.

DJURGÅRDAREN

utkommer med 12 nummer om året och utdelas gratis till föreningens medlemmar.

Annonsavdelning.

ANNONSPRIS:

10 öre pr mm. spalthöjd.
(Spaltbredd 100 mm.).
Marginalannonser
10 Kr.

Tågvirke - Flaggor - Block
Båtsmide - Fiskredskap

A. M. Bergqvists
Aktiebolag

Riks 11 49 Biblioteksgatan 4 Allm. 9 85
Filiäl: St. Badstugatan 56 Allm. 233 38

REGINA

KÄGELSALONGER

Rekommenderas!

DJURGÅRDARE

Träffas alltid på

FEITH'S

Strandvägen 1 · Drottninggatan 40
Hornsgatan 1

HANSA

FÖRSÄKRINGSRÖRELSE

Aktiekapital & reservfond
Kr. 6.000.000

SPORT- KOSTYMER och PÄLSAR

Sweaters, Mössor, Vantar, Skodon, Sportstrumpor, Puttees, Raggsockor, Thermosflaskor, Rygg-
... säckar m. m. ...

PAUL U. BERGSTRÖMS A|B
DROTTNINGGATAN 74-78

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA,
ESKILSTUNA, SUNDSVALL,
JÖNKÖPING och KARLSHAMN.

Skidor i finaste sortering, för löpning, hopp och terrängåkning, Bindningar, Stavar, Skor och övrigt för skidsport. Skridskor för löpning, figur, hockey och promenadåkning i största sortering med alla tillbehör.

Hockey, Hagens Rörskridskor med skor. Klubbor av rätt typ och nyaste utförande. Skridskosegel och övriga artiklar för vinteridrott bäst hos

PER LANGBORG

H. K. H. Kronprinsens Hofleverantör

IDROTSMAGASINET

5 Birger Jarlsgatan, Stockholm.

Aktiebolaget

CARL W. PETERSÉN

Herkulesgatan 4 - Stockholm

Telefoner: RIKS 14 28, 123 54, 230 82 - STHLM 118 87.
Telegramadr.: "VOLT GAS"

Engroslager av:

Elektrisk Installationsmaterial :: Belysningsarmatur :: Glas

SPORT- ARTIKLAR!

Skidor - Skridskor - Kälkar - Sparkstöttingar
Sweaters - Vantar - Mössor - Skor - Benlindor
Skjutvapen - Gymnastikredskap m. m.

Mauritz Widforss' H.-A.-B.

— Kungl. Hofleverantör —

Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Sveriges förnämsta Skidlöpare

använda alltid

SKIDOR

från

Bröderna Sandströms
Skidfabrik

GÖTGATAN 100 - STOCKHOLM.

Försäljningslokal: Birgerjarlsgatan 23.

Djurgårdare!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

A.-B. Ruben Gelbord, Sportaffär,
11 Sibyllegatan 11

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98.

Riks Tel. 89 98.